

EL TEMPS

Comença el declivi del PP?

Finalment, Luis Fernando Cartagena, ha dimisit el seu càrrec de conseller d'Obres Públiques i Urbanisme de la Generalitat Valenciana. La causa ha estat diàfana per més que Cartagena es negue a admetre-la: Hisenda l'acusa d'haver-li amagat 165 milions de pessetes. Uns diners, d'altra banda, amb un origen desconegut (vegeu EL TEMPS, núm. 716).

El cas és que aquests dies al País Valencià a molta gent li ve a la memòria l'escabrós afer Naseiro, personatge per cert que va haver de declarar a l'Audiència Nacional alhora que Cartagena tot just haver esclatat l'escàndol dels 165 milions. Molts també es recorden de la transcripció d'aquelles cintes en què l'actual president de la Generalitat, Eduardo Zaplana, parlant amb Salvador Palop, aleshores regidor del Partit Popular a l'Ajuntament de València, li demanava "comisioncitas" (il·legals) "porque estoy arruinado". Episodis tots aquests que, com l'ara protagonitzat per l'ex-alcalde d'Oriola i ja ex-conseller, els populars valencians han intentat esborrar de la memòria col·lectiva a base d'oprobiosos silencis.

Siga com siga, Cartagena se n'ha anat, i se n'ha anat acusant l'oposició de muntar una campanya en contra seua i posant cara de víctima, sense tenir en compte per a res l'autoritat moral de la justícia que l'assenyala ni tampoc el greu descrèdit que ha causat durant tots aquests mesos a les institucions valencianes amb la seua insistència a mantenir el càrrec.

Per si no n'hi haguera prou, l'actitud d'Eduardo Zaplana davant l'escàndol Cartagena ha estat farcida de claroscurs. D'una banda, l'ha arrecerat càlidament i sorprenentment amb els seus elogis, tot afirmant que aviat tornarà a llocs claus en l'alta política valenciana. Un suport coherent, ja que no es pot oblidar que l'esposa de Cartagena, Ana Encabo, reté a hores d'ara un càrrec de confiança a la Generalitat Valenciana com a màxima responsable de l'Oficina Pressupostària de Presidència.

Però la dimissió del conseller ha estat també doblement útil per al president Zaplana, que amb aquest colp d'efecte, enmig de l'ambient festiu de la setmana de falles, aporta el seu gra de sorra a la política de "mans netes" d'Aznar i, al mateix temps, es trau maquiavèl·licament del damunt un més que possible competidor intern.

En tot cas, l'escàndol Cartagena costarà molt més que la dimissió rabiüda d'un conseller. Fet i fet, pot ser l'inici del declivi del PP al País Valencià. Un declivi que no es podrà aturar a força de grandiloqüents discursos a favor de l'honorabilitat ni menys encara a còpia d'apel·lar a inexistent conspiracions de la malèvola esquerra. I a pesar de tot, ja veurem si Eduardo Zaplana té valor de comparèixer davant les Corts valencianes,

petició que li ha fet fins i tot el seu soci de govern, Unió Valenciana, a fi d'explicar a la resta de les forces polítiques els detalls del cas.

El pitjor de tot és, però, que el Partit Popular no ha sabut encaixar el disgust judicial amb enteresa democràtica i s'ha entestat a ocultar els fets fins i tot des de la televisió que paguen tots els valencians. El 15 de març passat les falles van ocupar cinquanta-cinc minuts en l'informatiu de Canal 9, mentre que la dimissió de Carta-

gena només va merèixer 25 segons. Es d'aquesta manera com la dreta valenciana entén la democràcia. Més proves? Mentre el Ministeri de Foment, atiat per les agrupacions indígenes del PP valencià, tancava ara fa uns dies televisions locals no addictes al govern de la Generalitat adduint la seua il·legalitat, Zaplana i la seua esposa assistien a la gala organitzada per la també il·legal València Te Ve, propietat de María Consuelo Reyna.

En fi, la Generalitat Valenciana compta des d'ara amb un nou conseller d'Obres Públiques, l'alacantí José Ramón García Antón. El nou conseller ha estat fins ara subsecretari d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports. No hauria pogut triar un moment pitjor per fer-se càrrec d'una responsabilitat tant delicada. ■

“La dimissió del conseller valencià Luis Fernando Cartagena ha refrescat la memòria de l'opinió pública sobre casos tan escabrosos com l'afer Naseiro, que va esquitjar la imatge del mateix Eduardo Zaplana.”